

nyt automobil, ville kvie sig ved at udsætte indkøbet væsentligt, selvom de kunne spare en del af eller endog hele omsætningsafgiften. Efter at det nu er blevet klart, at det pågældende lovforslag ikke kan gennemføres, falder dette spørgsmål imidlertid bort. Det havde i og for sig været naturligt og konsekvent, om det foreliggende forslag til beslutning var blevet taget tilbage, når det lovforslag, der skulle danne grundlaget for og efter forslagsstillerens opfattelse gøre det forsvarligt at træffe en sådan beslutning, ikke kan gennemføres. Imidlertid er det stillede forslag til beslutning opretholdt, og man må altså tage stilling til sagen, som den faktisk foreligger i øjeblikket.

Som det ærede medlem ved, har vi fra regeringens side megen sympati for tanken om at udvide importen af personautomobiler fra lande, der henhører under den europæiske betalingsunion, og jeg er da også gentagne gange gået ind for en forhøjelse af denne import. En fuldstændig frigivelse af importen af personmotor-køretøjer på dette område har vi imidlertid ikke hidtil ment var mulig, og vi må fortsat, omend med megen beklagelse, mene, at vi endnu ikke er nået så langt, at det vil være forsvarligt at anvende de meget betydelige valutabeløb, som en sådan frigivelse af importen ville medføre. Jeg er derfor ikke i stand til at gå ind for det fremsatte forslag og skal henstille, at det forkastes af tinget. Når det i forslaget hedder, at folketinget beslutter at pålægge handelsministeren snarest at frigive importen af personmotor-køretøjer, må jeg nemlig forstå det således, at importen skal frigives i den allernærmeste fremtid, såsnart de mere teknisk betonedede problemer kan være overvundet. Havde der stået: såsnart forholdene gør det forsvarligt, havde jeg ikke haft noget imod forslaget til beslutning, men i så fald måtte man sige, at det var ganske overflødigt.

Ministeren mente ligesom forslagsstilleren, at det var ønskeligt at få bilimporten frigivet, men man måtte efter hans opfattelse gå gradvis frem, før det var muligt at tage det afgørende skridt. „Med henblik herpå er bilimporten i år fordoblet i forhold til sidste år, og det, man foreløbig sigter efter for 1953, er en samlet import af personbiler, der er mellem 3 og 4 gange så stor som i 1951. Dette er efter min mening en praktisk frigørelsespolitik, som giver udsigt til at nå frem til målet, når betingelserne er tilstede, hvorimod den fremgangsmåde, den ærede forslagsstiller vil følge, er en hasarderet politik, som let ville give alvorlige bagslag ikke blot på dette, men også på andre områder, hvor regeringen har opnået eller stræber efter at opnå frigørelse for restriktioner af den ene eller den anden art.“

Ligesom handelsministeren tog de partiordførere, der fik ordet, efter at forslagsstilleren påny havde udtalt sig, afstand fra forslaget, der kun støttedes af retsforbundet.